

CONEIXEMENTS I USOS LINGÜÍSTICS DE LA POBLACIÓ D'ANDORRA

Situació actual i evolució (1995-2014)

CONeixEMENTS I USOS LINGÜÍSTICS DE LA POBLACIÓ D'ANDORRA

Situació actual i evolució (1995-2014)

Govern d'Andorra

Servei de Política Lingüística
Govern d'Andorra

Estudi: Centre de Recerca Sociològica de l'Institut
d'Estudis Andorrans

Impressió: Impremta Solber

Dipòsit legal: AND. 188-2016

ISBN: 978-99920-0-798-3

CONTINGUT

Presentació	5
Introducció	7
Perfil sociodemogràfic	8
Llengua materna i llengua pròpia	9
Coneixements lingüístics	11
Usos lingüístics	13
Indicador lingüístic	26
Actituds lingüístiques	27
Conclusions i valoracions	28
Annexos	30

PRESENTACIÓ

La primavera del 2014, el Centre de Recerca Sociològica de l'Institut d'Estudis d'Andorrans, per encàrrec del Servei de Política Lingüística, va dur a terme l'enquesta de coneixements i usos lingüístics de la població amb l'objectiu de conèixer amb profunditat la identificació lingüística, els coneixements de llengües i els usos de la llengua catalana i altres llengües en els espais de relació personal de la població de 15 anys i més.

La publicació *Coneixements i usos lingüístics de la població d'Andorra. Situació actual i evolució (1995-2014)* presenta, doncs, la síntesi de l'evolució i la situació actual del català en relació amb les altres llengües que tenen una presència destacada en la nostra societat.

Com bé sabeu, des que el 1995 es van publicar els resultats del primer estudi per establir un indicador sociolingüístic d'Andorra, els governs successius l'han reprès, tal com determina la Llei d'ordenació de l'ús de la llengua oficial, en intervals regulars de quatre a cinc anys, per poder disposar d'un instrument objectiu que ens permeti programar les accions més adequades a cada moment en matèria de planificació lingüística.

Amb aquest treball posem sobre paper els resultats de l'enquesta del 2014, que ens proporciona dades noves i reveladores pel que fa, sobretot, a l'ús de la nostra llengua, que ha augmentat considerablement en els entorns analitzats de manera que adquireix el predomini en alguns terrenys i es referma en d'altres.

Així doncs, amb els resultats obtinguts en aquest estudi podem veure un augment destacable de l'indicador d'ús del català i un descens en la mitjana d'ús del castellà, que des de 1999 tenia un rol predominant. A banda de la millora en l'ús del català, cal ressaltar els resultats de l'indicador lingüístic global (que obtenim a partir de l'indicador d'ús i l'indicador de coneixement), en què la nostra llengua oficial també augmenta considerablement respecte a l'any 2009, recupera la posició de 1995 i encapçala una altra vegada la primera posició per davant de les altres llengües.

Més enllà de les dades positives dels indicadors, podem afirmar que el català se situa en un escenari més favorable que en anys anteriors i que augmenta no només el percentatge de persones que el tenen com a llengua materna, sinó també el de persones que s'hi identifiquen. També tornen a ser especialment significatius l'augment de l'ús del català a la feina i al petit comerç, i sobretot l'alta transmissió del català als fills, fins i tot en moltes famílies en què els pares parlen altres llengües.

Amb tot, no ens podem relaxar a l'hora de fomentar l'ús del català. És evident que els percentatges de l'ús de la nostra llengua en alguns contextos menys formals són poc esperançadors i hem d'assumir amb fermesa el repte que augmentin significativament en el futur. Confio plenament que aquestes dades que us presentem contribuïran a conèixer millor la nostra realitat sociolingüística i, a més de permetre dur a terme actuacions de planificació lingüística, ens han de convidar a perseverar en la defensa de la nostra identitat fent servir la nostra llengua en totes les situacions de la vida social.

Olga Gelabert Fàbrega

Ministra de Cultura, Joventut i Esports

INTRODUCCIÓ

En aquest estudi, elaborat pel Centre de Recerca Sociològica de l'Institut d'Estudis Andorrans, es presenten els principals resultats de la cinquena onada de l'enquesta *Coneixements i usos lingüístics de la població d'Andorra*, encarregada pel Servei de Política Lingüística.

Els resultats que es mostren a continuació representen un recull sintètic extret d'un informe més exhaustiu i detallat que podeu consultar al web www.catala.ad.

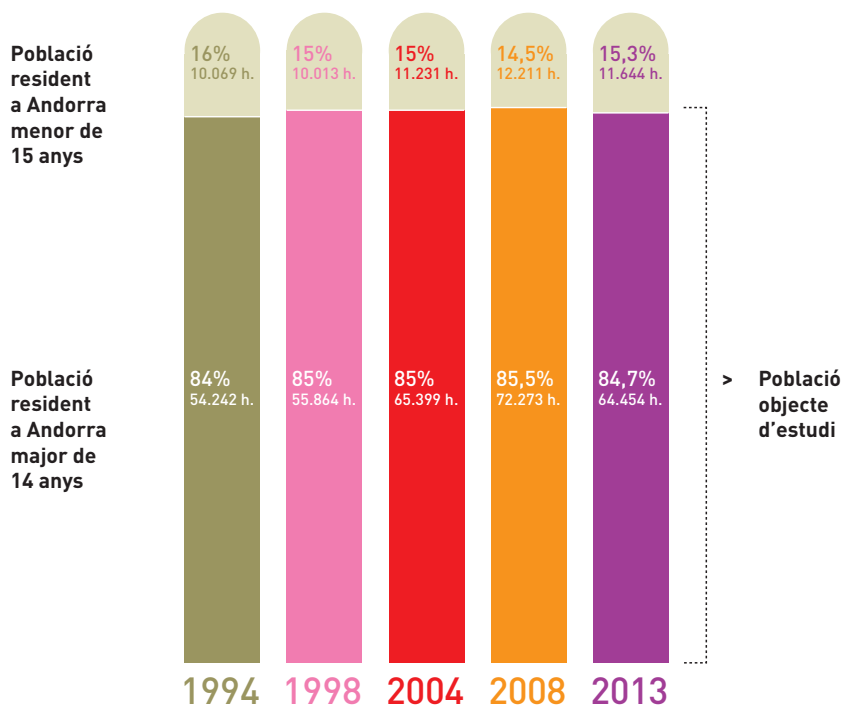
Igual que en les ocasions anteriors, l'estudi s'ha centrat en els hàbits lingüístics de la població resident a Andorra de més de 14 anys.¹ La metodologia emprada permet comparar aquests resultats amb els dels estudis del 1995, el 1999, el 2004 i el 2009.²

La mostra està formada per 727 persones escollides per quotes de sexe entre la població que té telèfon fix o mòbil (els números de telèfon han estat escollits de manera aleatòria entre els que figuren a la guia de telèfons d'Andorra Telecom). Per obtenir una mostra representativa de la població, s'ha aplicat un coeficient de ponderació per edat i nacionalitat.

El treball de camp es va portar a terme entre el 12 i el 14 de juny del 2014.

1. Font: estadístiques dels anys 1994, 1998, 2004, 2008 i 2013 facilitades pel Govern d'Andorra.

2. Vegeu a la pàgina 31 la fitxa tècnica metodològica corresponent a l'estudi de cada any: 1995, 1999, 2004, 2009 i 2013.

PERFIL SOCIODEMOGRÀFIC

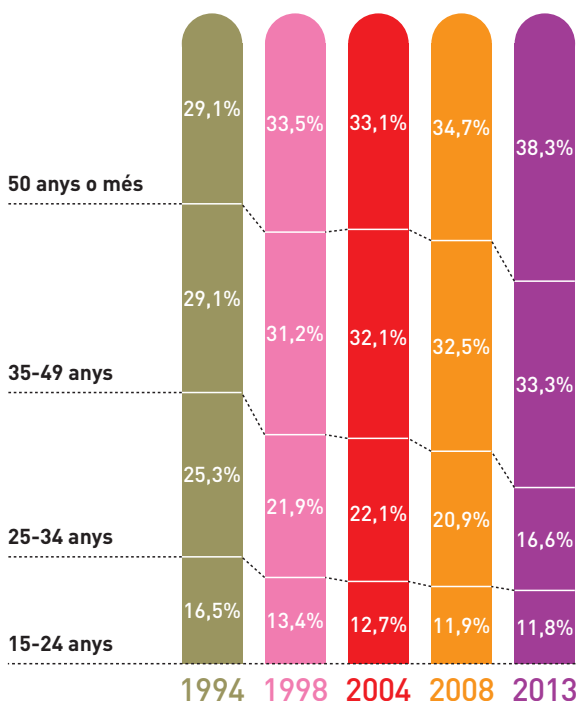
Les dades sobre l'evolució del perfil sociodemogràfic de la població mostren que actualment un 39% de la població és andorrana (+9% respecte al 2008); un 30% és espanyola (-6%); un 16% de la població és portuguesa (-1,5%); un 6% és de nacionalitat francesa (-1%), i un 10% pertany al grup d'altres nacionalitats. Dins la tendència general observada en cada nou estudi d'augment de la població de nacionalitat andorrana, en aquesta darrera tongada el creixement percentual ha estat més significatiu, probablement afavorit pel descens del nombre d'habitants de les altres nacionalitats amb més presència al país.

La distribució de la població en grups d'edat també ens mostra una continuïtat en la tendència a l'envelliment, amb el creixement del grup de 50 anys o més, que passa d'un 35% (2009) a l'actual 38%, i un descens important en la franja d'edat de 25 a 34 anys (que passa d'un 21% el 2009 a un 16% el 2014).

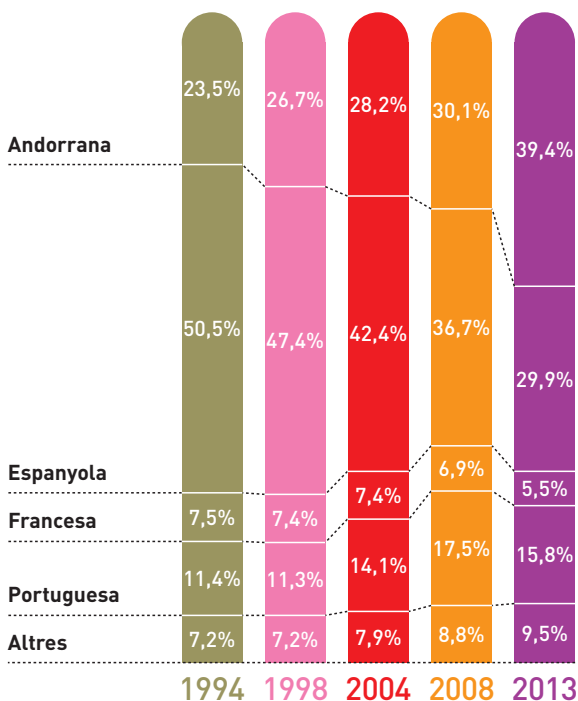
Altres dades significatives per a la interpretació posterior dels resultats d'aquest darrer estudi són les relacionades amb la distribució de la població per ocupació i sector laboral respecte del 2009.³ Augmenta el percentatge de professionals, tècnics i similars (del 14% del 2009 a prop del 16% actual) i el d'estudiants i altres persones no ocupades (del 9,5% al 13,6%), mentre que disminueix el percentatge de població que treballa en la indústria, la construcció i el sector primari (d'un 13,3% a un 10,6%).

3. Vegeu a la pàgina 32 l'annex "Percentatge d'assalariats per sector d'activitat".

EDAT

NACIONALITAT

LLENGUA MATERNA I LLENGUA PRÒPIA

S'entén per llengua *materna* o *inicial* la llengua en què s'aprèn a parlar. La llengua materna castellana és la més freqüent a Andorra i es manté en el mateix percentatge de població que el 2009 (44%), seguida del català (40%), que augmenta 11 punts percentuals. El portuguès (18,6%) augmenta molt poc respecte de l'estudi anterior (+0,7%) i el francès (9,7%) disminueix lleugerament (-0,8%).

La majoria dels andorrans (66%) tenen el català com a llengua materna i un 44% el castellà. En el cas dels espanyols els percentatges són del 42% i del 66% respectivament. En ambdós nacionalitats ha crescut el percentatge de població de llengua inicial catalana.

Per grups d'edat, el 50% dels joves d'entre 15 i 24 anys tenen el català com a llengua materna (46,7% el castellà), mentre que en el segment de 35 a 49 anys hi ha més persones que tenen el castellà com a llengua materna que no pas el català (43,5% i 33,5%). El 44,5% de les persones d'entre 25 i 34 anys tenen el català com a llengua materna i només un 26% el portuguès, mentre que el 2009 hi havia més persones de llengua materna portuguesa que catalana (31% i 22%).

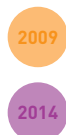

Opció multiresposta: cada enquestat podia donar més d'una resposta i per això la suma dels percentatges és superior a 100.

Llengua materna

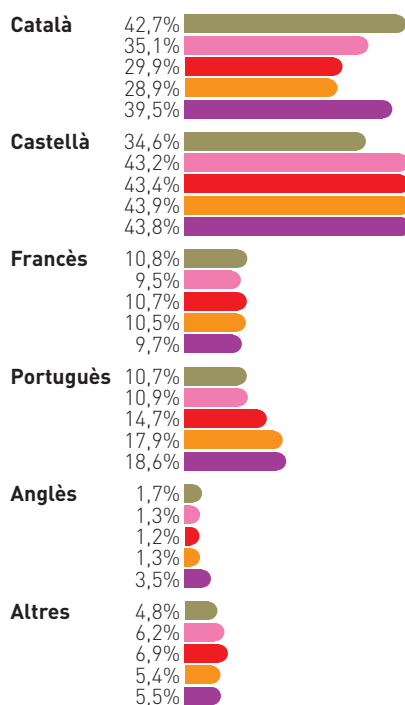

Llengua pròpia

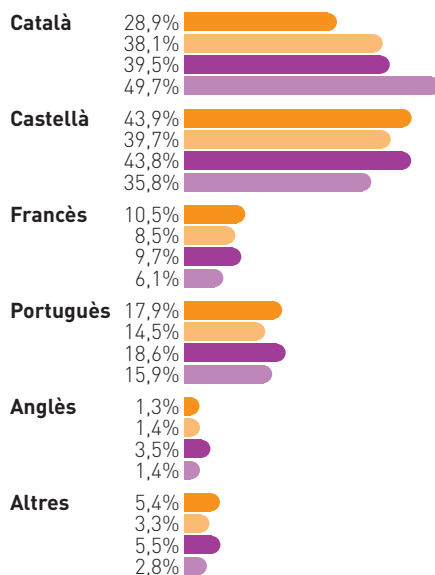

Opció multiresposta: cada enquestat podia donar més d'una resposta i per això la suma dels percentatges és superior a 100.

LLENGUA MATERNA

LLENGUA MATERNA I LLENGUA PRÒPIA

Les dades segons els anys de residència són molt significatives: les persones amb 5 anys o menys de residència que tenen el català com a llengua materna són un 67,7% el 2014, mentre que el 2009 només representaven un 5,5%. En aquest mateix segment el portuguès tenia molta més presència el 2009 que el 2014 (28% i 0%). L'origen de les persones enquestades té una relació directa amb aquestes dades: entre els espanyols que fa cinc anys o menys que resideixen a Andorra, un 93% provenen de Catalunya, i tenen majoritàriament el català com a llengua materna.

S'entén per llengua *pròpia* la llengua amb la qual s'identifiquen les persones enquestades, la que consideren que és la seva.

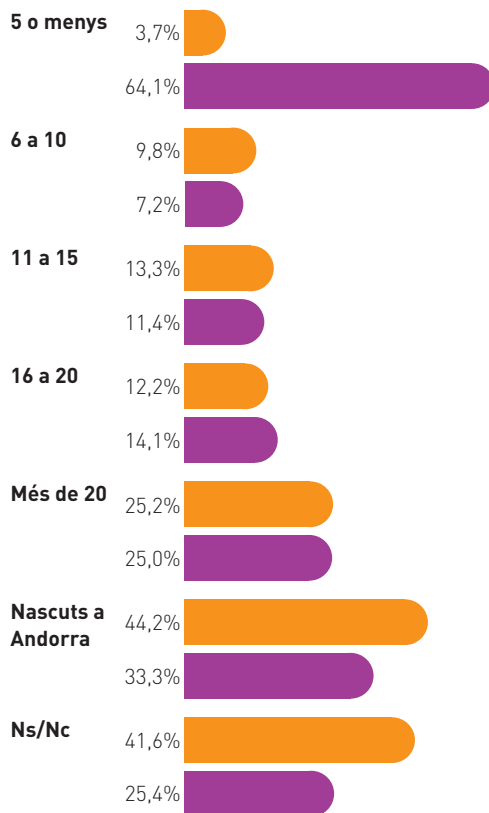
Cal destacar que si bé el català és la llengua materna del 40% de la població, el 50% dels enquestats la identifica com a llengua pròpia. En canvi, en el cas del castellà el percentatge de població que el considera com a llengua pròpia (36%) és inferior al de població que el té com a llengua materna (44%). El 16% diuen que la seva llengua pròpia és el portuguès (+1% respecte al 2009) i el 6% el francès (-3%).

Tal com vam observar per primer cop en l'estudi del 2009 –en les etapes anteriors no havíem analitzat aquesta variable–, la identificació psicològica amb el català és superior a la presència del català com a llengua materna de la població d'Andorra, però en els darrers cinc anys aquest fet encara s'ha accentuat molt més (el 2009 era el 38% de la població enquestada, 12 punts menys, que considerava el català com a llengua pròpia). És evident que una part important de la població enquestada de llengua inicial castellana o d'altres llengües maternes considera el català com a llengua pròpia.

2009

2014

LLENGUA MATERNA (NOMÉS CATALÀ) SEGONS ANYS DE RESIDÈNCIA

CONEIXEMENTS LINGÜÍSTICS

El nivell de coneixement s'ha analitzat a partir de quatre competències lingüístiques: entendre, parlar, llegir i escriure. Les mitjanes resultants per a cada ítem se situen en una escala entre el 0 (gens) i el 10 (perfectament).⁴

Els resultats mostren que continua la tendència a la millora del nivell de català pel que fa a comprensió (mitjana de 8,9), lectura (8,5), parla (8,1) i escriptura (6,9).

El coneixement del castellà no varia; té una mitjana per sobre del 9 en totes les competències excepte en l'escriptura (8,7). Pel que fa al francès, tampoc no hi ha variacions; la mitjana més alta és en comprensió (5,4) i la més baixa, en escriptura (4,1). Quant al portuguès, baixa lleugerament en totes les competències (comprensió: 3,1; resta de competències: entre 2 i 2,4). L'anglès puja lleugerament (comprensió i lectura: 3,1; parla, 2,9, i escriptura, 2,7).

4. L'escala en què es va mesurar el nivell de coneixement de cada llengua és:

0 = gens ni mica;
1 = amb moltes dificultats;
3 = amb certes dificultats;
5 = ni bé ni malament;
7 = bastant bé;
9 = molt bé;
10 = perfectament.

1995

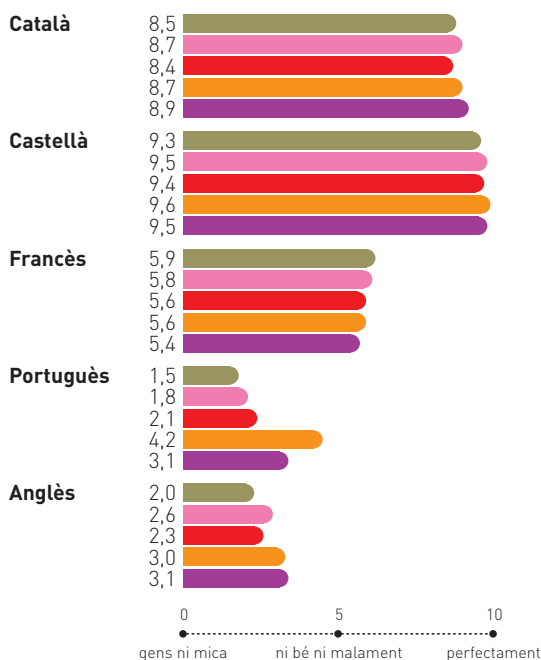
1999

2004

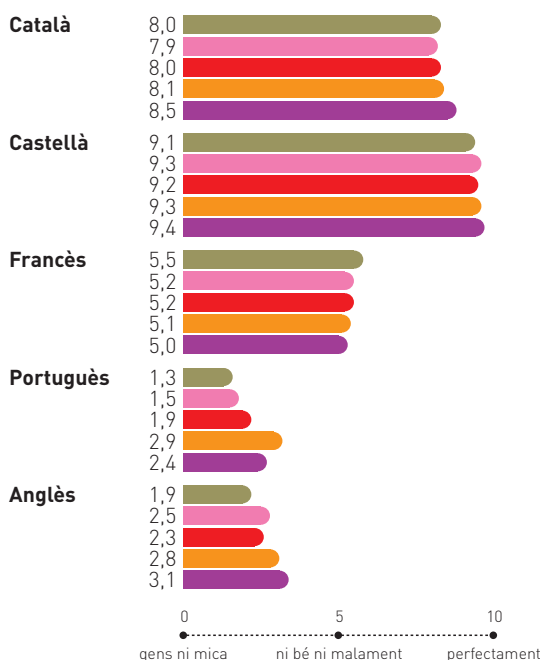
2009

2014

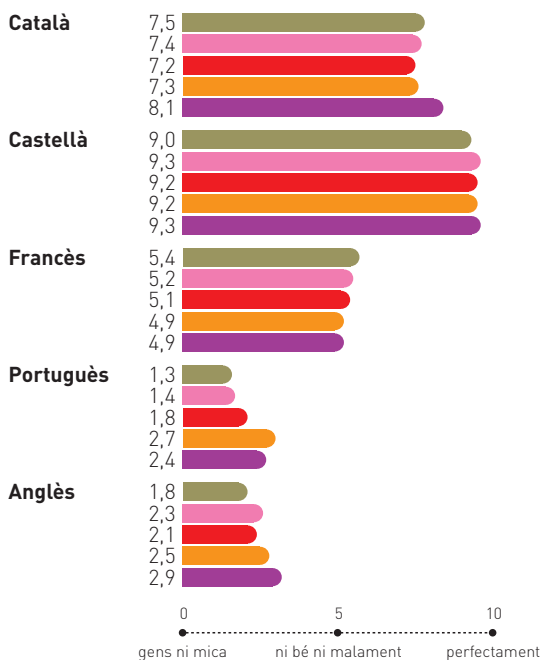
NIVELL EN QUÈ ENTÉN CADA LLENGUA (mitjana)

NIVELL EN QUÈ LLEGEIX CADA LLENGUA (mitjana)

NIVELL EN QUÈ PARLA CADA LLENGUA (mitjana)

5. Indicador de coneixement = (nivell entén + nivell llegeix + nivell parla + nivell escriu) / 4.

INDICADOR DE CONEIXEMENT

Seguint la metodologia emprada en els estudis anteriors (1995, 1999, 2004 i 2009), s'ha calculat un indicador de coneixement global per cada llengua a partir de la mitjana del nivell declarat en les quatre competències (entendre, llegir, parlar i escriure).⁵

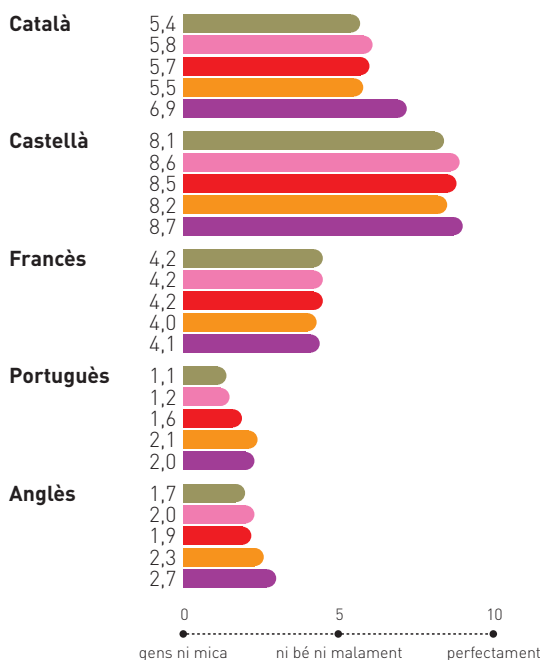
Pel que fa a les variables sociodemogràfiques més significatives en relació amb el català, cal destacar que:

→ El coneixement del català és més alt entre les persones més joves (15 a 24 anys); entre les de nacionalitat andorrana, les de llengua materna catalana i les que tenen estudis universitaris o de formació professional.

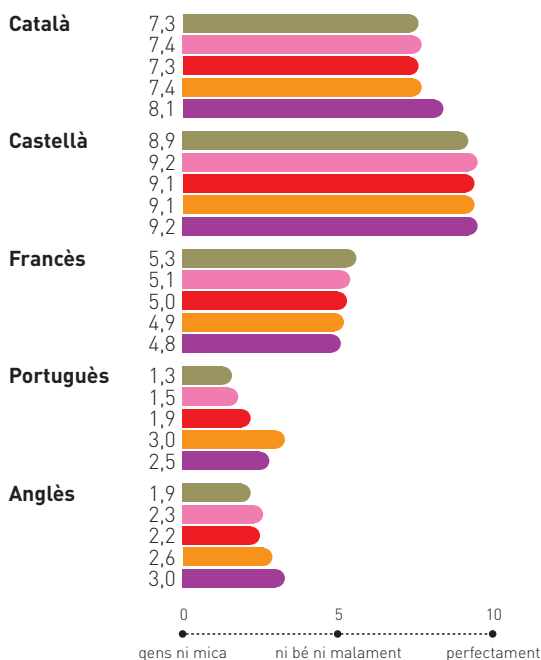
→ Hi ha un coneixement superior del català entre les persones nascudes a Andorra i entre les que fa menys de cinc o més de vint anys que hi resideixen.

→ El grup d'individus de 5 anys o menys de residència al Principat presenta un indicador global de coneixement del català més alt que els que fa més de 20 anys que viuen al país, paral·lelament a les dades de llengua materna segons els anys de residència.

NIVELL EN QUÈ ESCRIU CADA LLENGUA (mitjana)

INDICADOR DE CONEIXEMENT CADA LLENGUA

USOS LINGÜÍSTICS

Els usos lingüístics s'han analitzat en els àmbits següents:

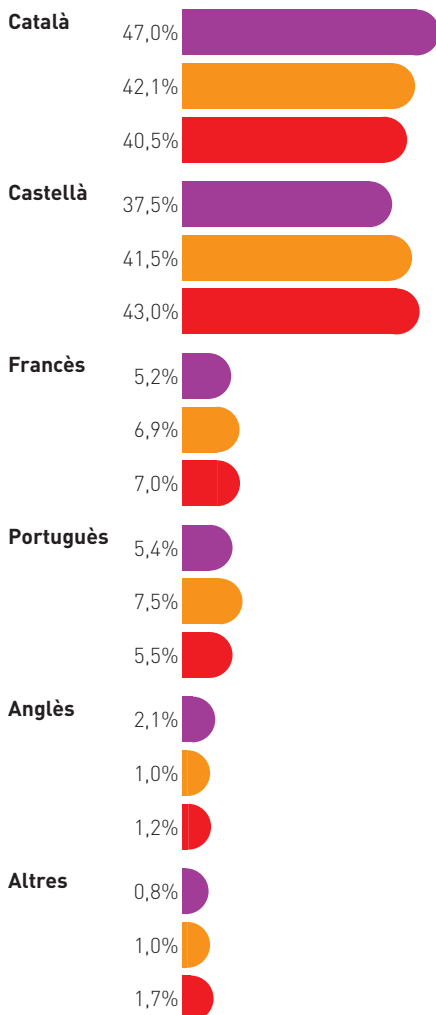
- a casa
- amb els amics
- a la feina
- amb els companys d'estudis
- en les relacions amb l'Administració pública
- en les relacions amb el món socioeconòmic

Tenint en compte tots els usos lingüístics segons la resposta a la pregunta sobre el percentatge de temps que s'utilitza cada llengua, el català manté la primera posició com a llengua més utilitzada (47% del temps), seguida del castellà (37%). En el cas del francès és del 5%, en el del portuguès és del 5,4%, en el de l'anglès és del 2% i en el d'altres llengües és de l'1%.

Disminueix dos punts el percentatge de persones enquestades que mai no fan servir el català, que passa del 15% al 13%.

Per nacionalitats, la mitjana de temps que els andorrans utilitzen el català és del 68%; en el cas dels espanyols és del 54%, i quant als francesos, els portuguesos i el grup d'altres nacionalitats, entre el 16% i el 33% del temps. Els portuguesos fan servir el castellà el 45% del temps, els espanyols el 42%, els andorrans el 25% i els francesos el 24%.

PERCENTATGE DE TEMPS QUE UTILITZA CADA LLENGUA

2014

2009

2004

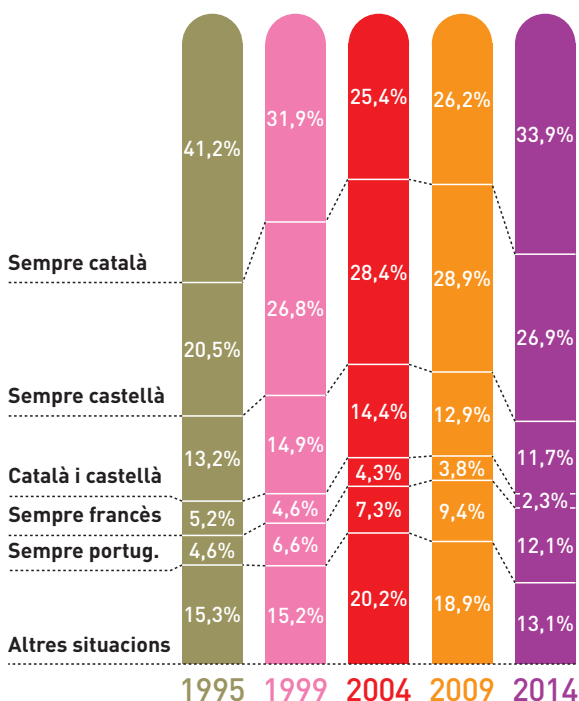
USOS LINGÜÍSTICS A CASA

L'ús del català com a llengua exclusiva a casa augmenta (34% / +8%), mentre que el castellà perd força com a llengua d'ús exclusiu a casa (27% / -2%). Paral·lelament, disminueix el bilingüisme català-castellà (12% / -1%) i el percentatge del francès emprat de forma exclusiva (d'un 4% a un 2% actual), mentre que augmenta el percentatge d'ús exclusiu del portuguès (d'un 9% a un 12%). Pel que fa a la resta de casos (13%) els enquestats parlen altres llengües o diverses combinacions.

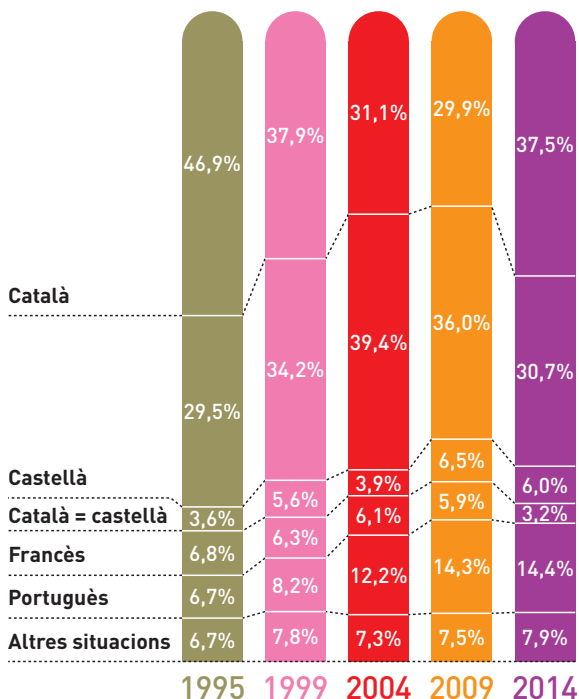
En els casos de les persones que parlen més d'una llengua a casa s'ha demanat la freqüència d'ús de cadascuna per determinar quina és la llengua que més utilitzen.⁶ El català augmenta com a llengua més utilitzada (d'un 30% al 37,5% actual), mentre que el castellà segueix la tendència descendent del 2009, d'un 36% a l'actual 31%. El portuguès es manté estable (14%); el francès baixa i se situa en un 3%; les altres llengües o combinacions es mantenen estables, amb valors pròxims al 8%. El bilingüisme català-castellà se situa mig punt percentual per sota, i passa d'un 6,5% el 2009 a un 6% el 2014.

6. El procés per assignar la llengua més utilitzada és: Si només es parla una llengua, aquesta és la més utilitzada. Si es parla més d'una llengua, s'ha demanat la freqüència d'ús de cadascuna (gens, poc, de tant en tant, bastant o molt); en aquests casos es considera llengua més utilitzada la llengua amb una freqüència d'ús més alta, i quan la freqüència d'ús de dos o més llengües és la mateixa s'han considerat les més utilitzades.

LLENGÜES EN QUÈ PARLA A CASA

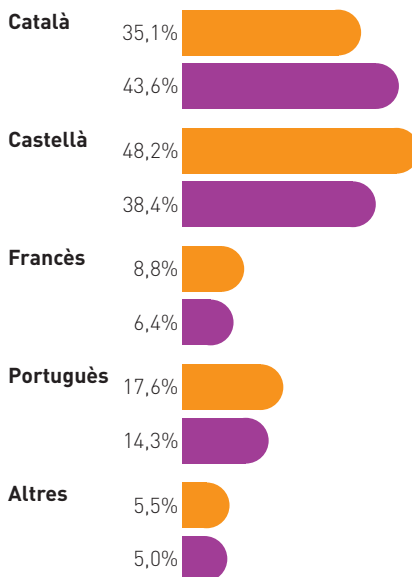
LLENGUA MÉS UTILITZADA A CASA

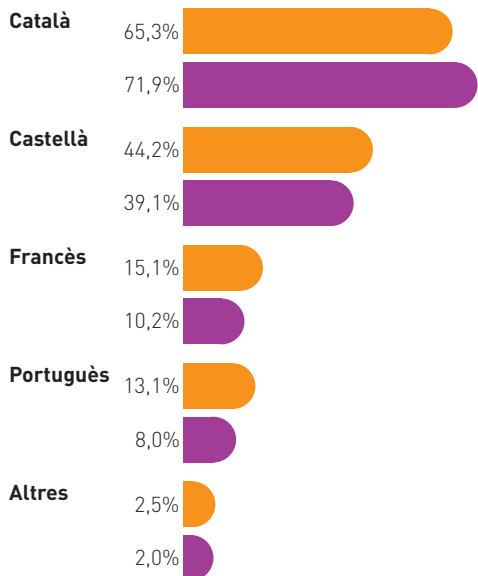
TRANSMISSIÓ LINGÜÍSTICA GENERACIONAL

Una dada significativa amb vista al futur d'una llengua és la transmissió lingüística de pares a fills. A diferència de l'any 2009, en la comunicació amb la parella es parla més en català que en castellà (44% i 38% respectivament), però és amb els fills que trobem un percentatge més elevat en l'ús del català com a llengua de comunicació (52% català per un 39% castellà) i també quan els fills es comuniquen entre si (72% en català, 39% en castellà). El català també predomina en la comunicació que tenen o tenien els enquestats amb altres membres de la llar, com amb els seus pares.

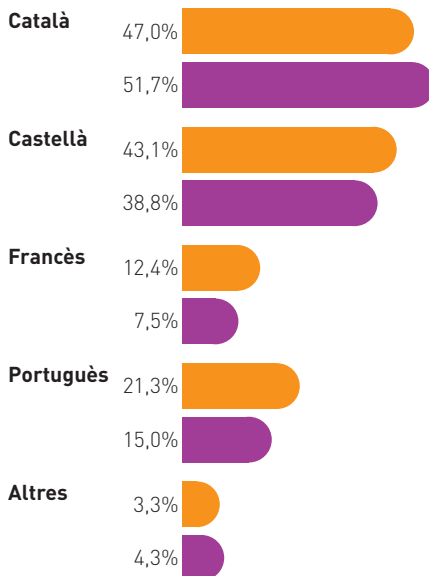
EN QUINA LLENGUA PARLA AMB LA SEVA PARELLA (MULTIRESPOSTA)

EN QUINA LLENGUA PARLEN ELS SEUS FILLS ENTRE ELLS (MULTIRESPOSTA)

EN QUINA LLENGUA PARLA AMB ELS SEUS FILLS (MULTIRESPOSTA)

2009

2014

USOS LINGÜÍSTICS AMB ELS AMICS

S'observa un augment del percentatge d'enquestats que amb els amics només parlen en català, d'un 22% a l'actual 28%. Augmenta l'ús del català i el castellà de forma combinada, d'un 20% a un 23%. Disminueix el percentatge de persones que diuen que parlen només en castellà amb els seus amics, d'un 30% a un 25%. També disminueixen els percentatges de població que parlen només en francès i només en portuguès, mentre que altres situacions (portuguès i castellà; anglès, castellà i català...) es mantenen estables a prop d'un 20%.

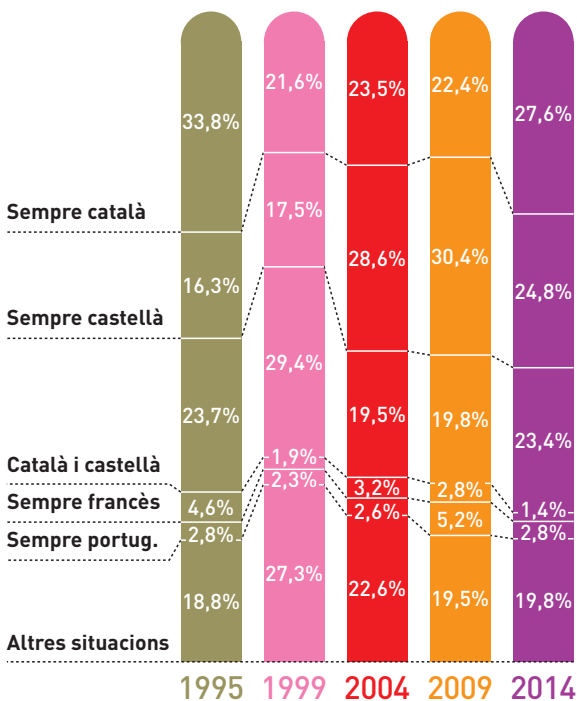
Si analitzem els usos lingüístics amb els amics per llengua més utilitzada –entre les persones que diuen que hi parlen en més d'una llengua–, el 42% utilitza més el català, el 32% fa servir més el castellà i el 8% utilitza amb la mateixa freqüència el català i el castellà. El 5,4% utilitza més el portuguès i el 2,5% el francès. El català ha augmentat 12 punts respecte al 2009, el castellà continua el retrocés després de l'augment del 2004, el bilingüisme català-castellà disminueix, i el francès i el portuguès baixen 1 i 2 punts respectivament.

Per nacionalitats, els andorrans són els que amb més freqüència utilitzen el català per parlar amb els amics (sobretot els de llengua materna catalana: el 77% davant el 42,5% dels de llengua materna castellana). En el cas dels espanyols el percentatge és del 46% (el 81% entre els de llengua materna catalana i el 30% entre els de castellana).

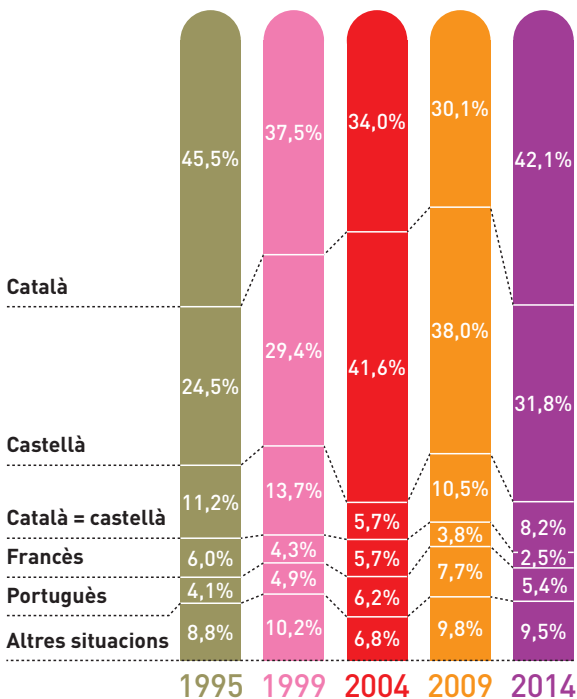
Mentre que el 2009 hi havia diferències significatives en l'ús del català amb els amics en funció del segment d'edat, actualment s'anivellen els percentatges al voltant del 60%. El grup de 15 a 24 anys és el que menys utilitza el català amb els amics (37%), i la llengua que fa servir més és el castellà (44%). En canvi, la resta de segments d'edat utilitzen més el català que el castellà: el grup de 25 a 34, 40% i 33%; el segment de població de 35 a 49, 36% i 29%; i el grup de 50 anys o més, 49% i 30%.

Augmenta significativament l'ús del català amb els amics entre els residents que fa 5 anys o menys que viuen a Andorra.

LLENGÜES EN QUÈ PARLA AMB ELS AMICS

LLENGUA MÉS UTILITZADA AMB ELS AMICS

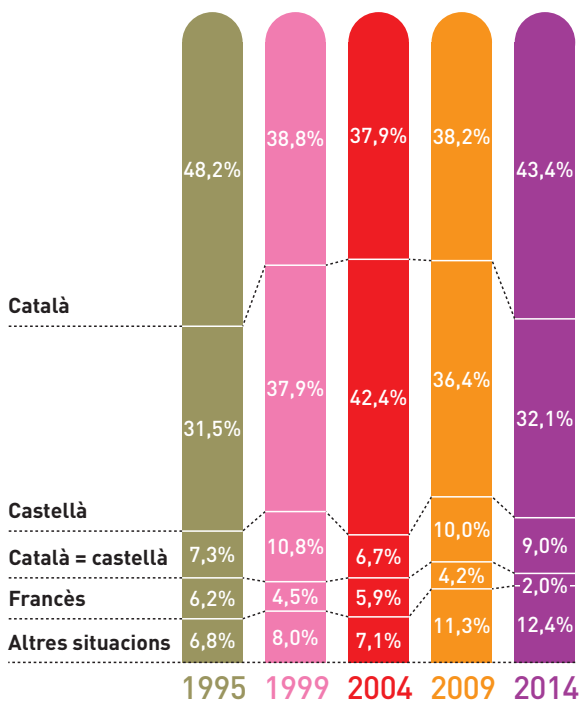
USOS LINGÜÍSTICS A LA FEINA

En les relacions laborals internes, és a dir per parlar amb els companys de feina, un 67% fa servir el català i un 62% el castellà, bé emprades de forma exclusiva o combinades amb una o més llengües. L'ús exclusiu del català en aquestes relacions internes passa d'un 29% a un 31%, mentre que es redueix el del castellà i augmenta l'ús del català i el castellà combinats.

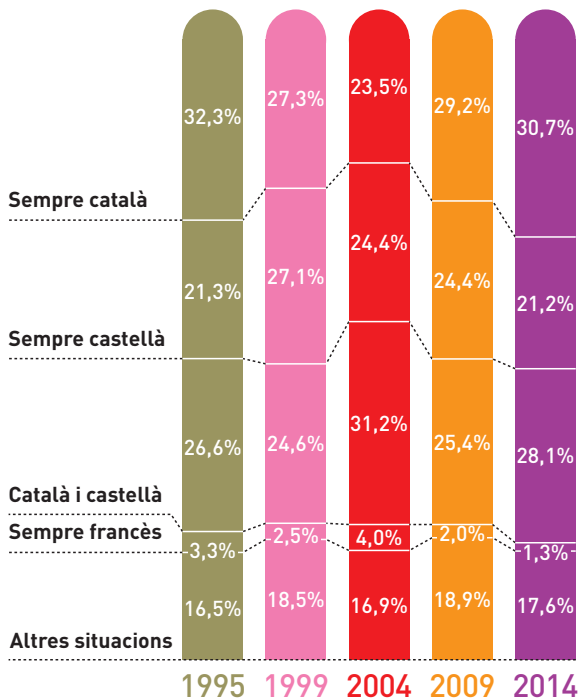
Per llengua més utilitzada, el 43,4% fa servir més el català, el 32% el castellà, el 9% totes dos llengües, el 2% el francès i hi ha un 12,4% d'altres situacions. El català augmenta 5 punts i es manté com a llengua més utilitzada, mentre que el castellà baixa 4 punts més respecte al 2009, que se sumen als 6 que havia perdut des del 2004.

A les relacions laborals externes, és a dir amb clients i proveïdors, augmenta el percentatge que fa servir el català i el castellà (de l'11% a 27,5%), mentre que disminueix el de persones que només parlen en català (del 45% al 38%) i que només parlen en castellà (del 30% a l'11%). Cal destacar l'increment de les persones que fan altres combinacions, que puja del 8,5% al 20,5%.

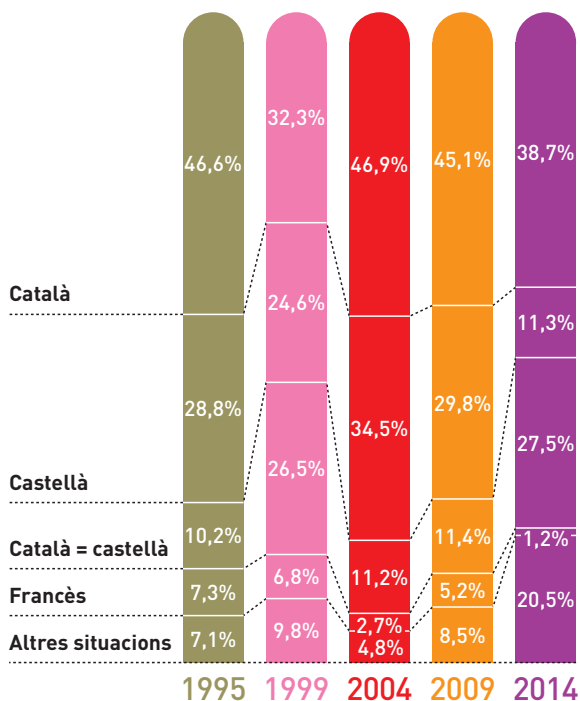
LLENGUA MÉS UTILITZADA A LA FEINA (RELACIONS INTERNES)

LLENGÜES EN QUÈ PARLA A LA FEINA

LLENGUA MÉS UTILITZADA A LA FEINA (RELACIONS EXTERNES)

INDICADOR D'ÚS⁷

Agrupant els àmbits que comporten una freqüència d'ús més alta (a casa, amb els amics i a la feina), en una escala entre 1 (gens) i 5 (molt), el català recupera el primer lloc (3,2), el castellà perd 2 dècimes i passa al segon lloc (3), mentre que el portuguès es manté igual (1,5) i el francès perd una dècima (1,3).

L'indicador d'ús del català és més elevat entre les persones de nacionalitat andorrana (4,1), les que tenen el català com a llengua materna (4,5) i per les persones amb nivells de formació més alts (3,7) i amb ocupacions més qualificades (3,8).

L'indicador d'ús del castellà entre les persones de nacionalitat espanyola és de 3,3 i el del grup d'altres nacionalitats de 3,5. En funció de la llengua materna l'indicador és més alt entre els de llengua materna castellana (3,6) i portuguesa (3,3).

El francès és la llengua amb un indicador més baix (1,2), tot i que és més alt entre els de nacionalitat i llengua materna francesa (3,5 i 2,8).

Finalment el portuguès, amb un indicador d'ús també molt baix (1,4), arriba a un valor més alt entre les persones de nacionalitat portuguesa (3,4) i entre les que el tenen com a llengua materna (3,3).

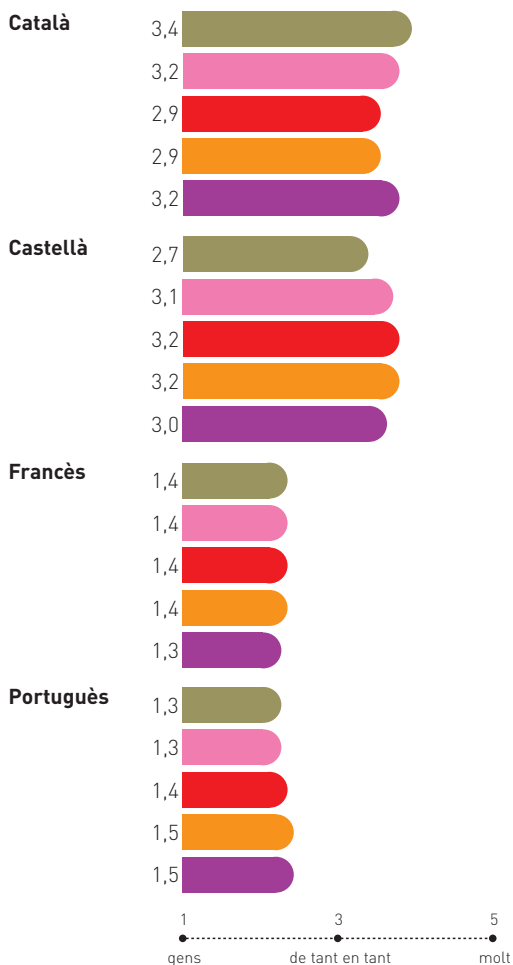
USOS LINGÜÍSTICS AMB ELS COMPANYS D'ESTUDIS

En aquesta edició de l'enquesta s'ha introduït una pregunta sobre els usos lingüístics dels enquestats a l'hora de parlar amb els companys d'estudis actuals.⁸

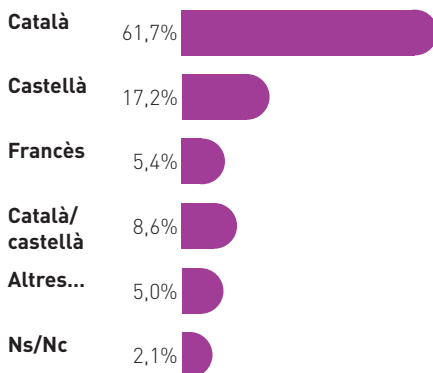
La llengua més utilitzada a l'hora de parlar amb els companys d'estudis és el català amb un 62%, seguit del castellà amb un 17%, i en percentatges molt inferiors trobaríem el francès (5%), el català i el castellà utilitzats amb la mateixa freqüència (9%), i finalment un 5% que ha contestat altres situacions.

7. Indicador d'ús = (freqüència d'ús a casa + freqüència d'ús amb els amics + freqüència d'ús a la feina en les relacions internes) / 3

INDICADOR D'ÚS DE CADA LLENGUA (mitjana)

LLENGUA EN QUÈ PARLA AMB ELS COMPANYS D'ESTUDIS

8. Només es feia aquesta pregunta a les persones que en el moment de fer l'enquesta estaven seguint algun tipus d'estudis, N=112.

USOS LINGÜÍSTICS EN LES RELACIONS AMB L'ADMINISTRACIÓ PÚBLICA

En els usos lingüístics amb l'Administració pública s'han inclòs les relacions dels usuaris amb les principals entitats públiques: Govern, Batllia, comuns, Servei de Policia, Servei d'Immigració, Andorra Telecom, Caixa Andorrana de Seguretat Social (CASS) i Forces Elèctriques d'Andorra (FEDA).

Tant en aquest context administratiu com en les situacions analitzades més endavant d'àmbits del món socioeconòmic, és útil diferenciar la llengua en què s'hi adrecen els usuaris de la llengua en què són atesos, tal com hem fet en tots els estudis des del 1995.

A l'Administració pública, la majoria de la població és atesa en català (91,5%), un 4% en català i castellà, i un 3,6% només en castellà (majoritàriament entre el segment de població que fa entre 11 i 15 anys que viu a Andorra).

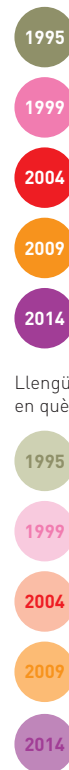
El català puja 9,3 punts i supera per primera vegada el 90%.

Pel que fa a la llengua en què s'hi adreça, el 81% de la població parla sempre en català, el 15% només en castellà i el 3,4% combina el català i el castellà.

El català puja 10,5 punts, mentre que el castellà en baixa 5 i el bilingüisme 4 (del 7,4% al 3,4%).

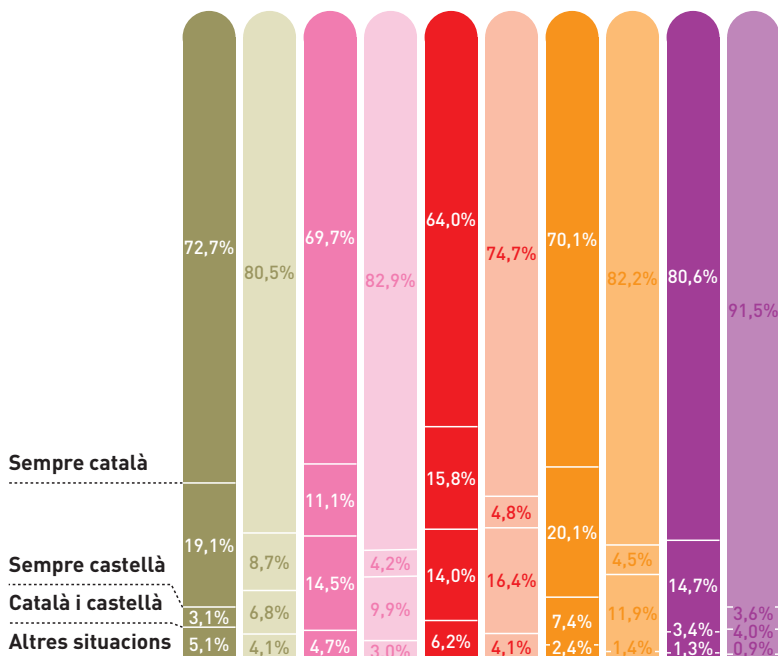
S'observa un ús més alt del català entre la població de nacionalitat andorrana i espanyola (96% i 85% respectivament), entre els enquestats de llengua materna catalana (97%), entre els que han nascut a Andorra i entre els que resideixen al país fa 5 anys o menys (88%).

Llengües en què parla

Llengües en què l'atenen

LLENGÜES EN QUÈ PARLA / LLENGÜES EN QUÈ L'ATENEN A L'ADMINISTRACIÓ PÚBLICA

USOS LINGÜÍSTICS EN LES RELACIONS AMB EL MÓN SOCIOECONÒMIC

Com en els altres estudis, s'han analitzat els usos lingüístics en vuit situacions concretes d'àmbits del món socioeconòmic segons la llengua en què s'hi adrecen i la llengua en què són ateses les persones entrevistades: quan van al banc, la companyia d'assegurances o la gestoria; quan van al metge o al dentista; quan van a la perruqueria o a la barberia; quan van a comprar en una botiga; quan van a comprar en uns grans magatzems; quan van al restaurant; quan agafen el taxi o l'autobús, i quan van al bar, el pub o la discoteca.

Continuem constatant que hi ha diferències significatives en els usos lingüístics segons el tipus de situació. Els resultats estan exposats a continuació per ordre de la situació més favorable a l'ús del català (banc / companyia d'assegurances / gestoria) a la menys favorable (grans magatzems).

Els resultats en general dels usos lingüístics dels enquestats en els contextos de relació socioeconòmica analitzats mostren que respecte al 2009 s'ha produït un augment de l'ús del català ("només en català"), com a llengua en què els enquestats són atesos i també com a llengua en què parlen, i un descens dels percentatges d'ús del castellà ("només castellà"). Tot i això, continuem trobant contextos en què la llengua d'ús més habitual és el castellà tot i que en percentatges comparativament inferiors a les edicions anteriors de l'estudi (grans magatzems, restaurants, transports públics, pubs o discoteques i perruqueries o barbers) i contextos on la llengua predominant continua sent el català, que experimenta un ascens important respecte a les dades del 2009 en les dos línies comunicatives (metge o dentista, botigues, bancs, assegurances o gestoria).

Les persones de llengua materna catalana són les que parlen majoritàriament en català, tant en els escenaris més favorables a l'ús de la llengua oficial (metge o dentista, banc, gestoria...), com també en els menys favorables (restaurants, pubs, discoteques, perruqueria o barber, botigues...), de manera que només als grans magatzems adopten majoritàriament el castellà, sol o combinat amb el català. Pel que fa als enquestats de llengua materna castellana, observem que en general tendeixen a utilitzar el català en els contextos més favorables a aquesta llengua i el castellà en els no tan favorables.

Paral·lelament, els resultats mostren que en general hi ha una coincidència entre la llengua en què són ateses les persones i la llengua en què parlen, cosa que ens indica que hi ha un procés d'adaptació segons l'entorn: les persones s'adapten i parlen en la llengua que les atenen o les persones que les atenen s'adapten a la llengua que els parlen, i sovint el predomini d'un sentit o l'altre a l'hora de canviar de llengua depèn de quina sigui l'hegemònica en cada àmbit.

BANC / COMPANYIA D'ASSEGURANCES / GESTORIA

El 84,5% dels enquestats diuen que quan van al banc, a la companyia d'assegurances o a la gestoria els atenen només en català, el 9,3% només en castellà i el 5,2% en català i en castellà. L'ús del català augmenta de 7 punts respecte al 2009 i el castellà baixa lleugerament.

Pel que fa a les llengües en què s'hi adrecen, gairebé el 77% parlen només en català (increment de 7 punts respecte al 2009), mentre que el 17,5% ho fan només en castellà (baixa 6 punts) i el 4% combinen català i castellà.

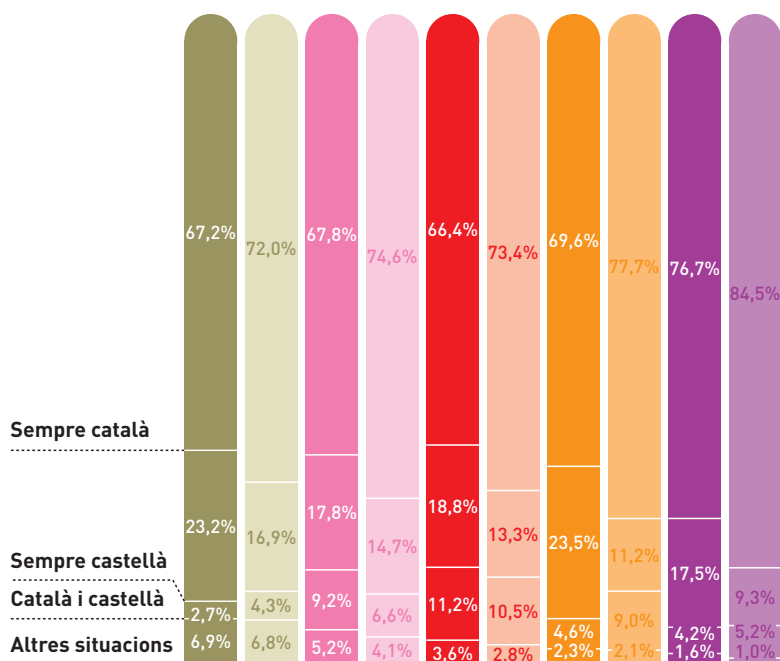
En relació amb les variables sociodemogràfiques, cal destacar que el 80% dels espanyols i el 70% francesos només parlen en català en aquests àmbits; en canvi, els portuguesos parlen en una proporció més gran en castellà (49%) tot i que el 44% fa servir només el català.

METGE / DENTISTA

El 67% de les persones que van al metge o al dentista afirmen que les atenen només en català, el 22% només en castellà i el 7% en les dos llengües. Puja clarament el percentatge d'atenció en català (13 punts).

Pel que fa a la llengua en què parlen, el 66% només fa servir el català, el 25% només el castellà i el 6% combina el català i el castellà. La utilització del català augmenta 15 punts respecte al 2009.

LLENGÜES EN QUÈ PARLA / LLENGÜES EN QUÈ L'ATENEN BANC / COMPANYIA D'ASSEGURANCES / GESTORIA

Llengües
en què parla

1995

1999

2004

2009

2014

Llengües
en què l'atenen

1995

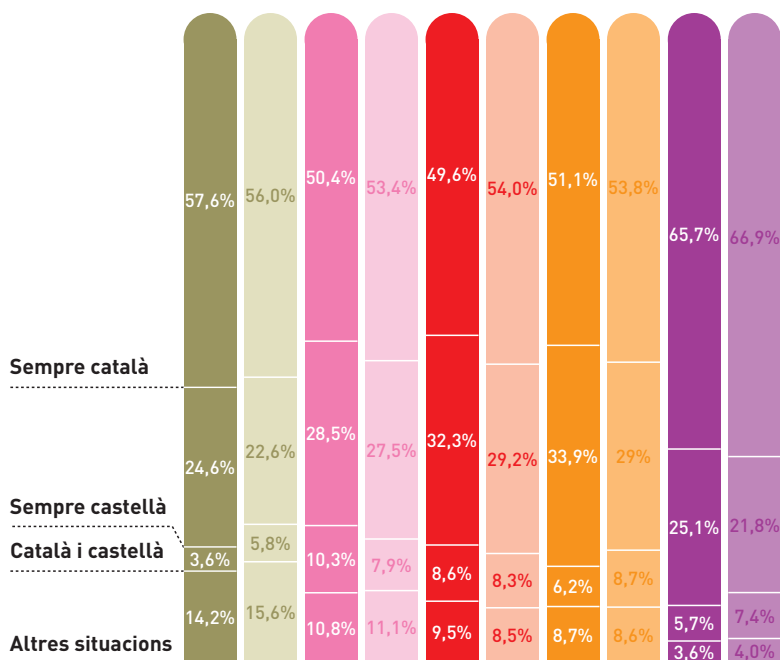
1999

2004

2009

2014

LLENGÜES EN QUÈ PARLA / LLENGÜES EN QUÈ L'ATENEN METGE / DENTISTA

PERRUQUERIA / BARBERIA

Tot i que en aquest àmbit l'ús exclusiu del castellà continua predominant, baixa al voltant d'11 punts respecte al 2009. L'ús exclusiu del català tant en l'atenció com en l'ús per part dels clients recupera els percentatges del 1995.

BOTIGUES

L'evolució de l'ús del català a les botigues és positiva i contrasta amb la situació als grans magatzems.

Pel que fa a l'ús per part dels clients, la tendència és molt semblant: el 53,5% parlen només en català (el 2009 ho feien el 49%), el 28% només en castellà (33% el 2009) i el 16% utilitzen les dos llengües (15% el 2009).

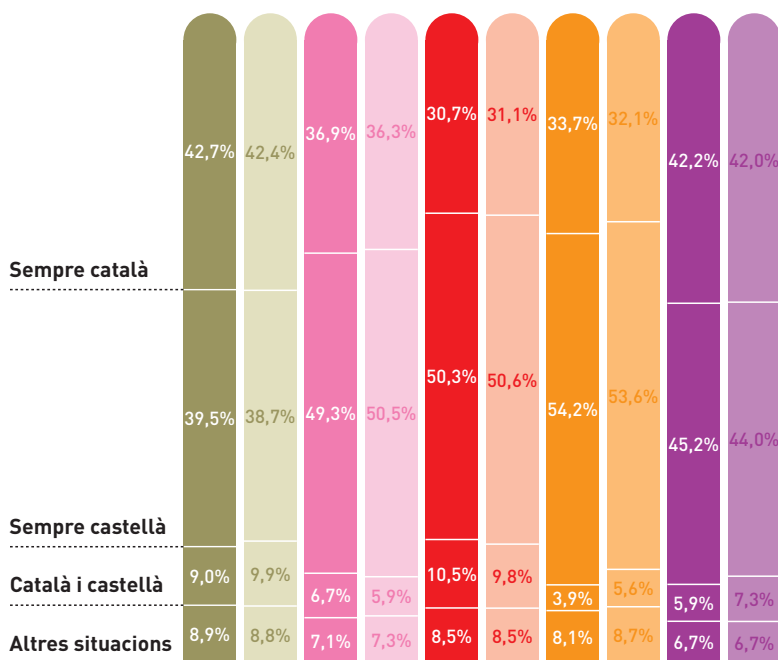
L'atenció només en català puja lleugerament respecte al 2009 (del 50% al 52%) i manté el primer lloc que havia recuperat en la darrera enquesta. El castellà perd 6 punts (del 27% passa al 21%) i el bilingüisme català-castellà recupera 3 punts (del 18% al 21%).

RESTAURANTS

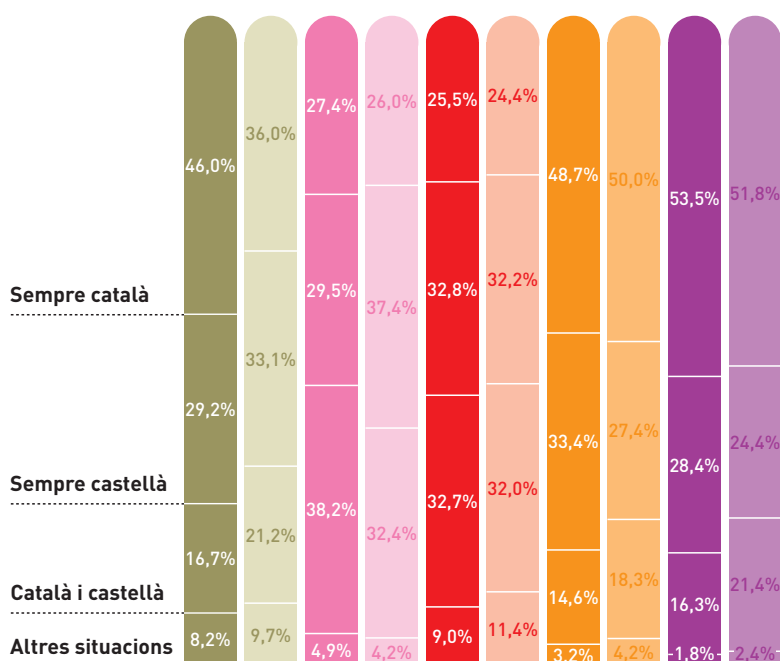
L'atenció exclusivament en català als restaurants continua augmentant i passa a ocupar el primer lloc (35,5%), mentre que l'ús exclusiu del castellà perd 8,5 punts i se situa en el 29,5%. L'atenció en les dos llengües es manté estable (28%).

El 36% de les persones enquestades afirmen que quan van a restaurants parlen només en català (el 2009 el percentatge era inferior, del 30%). El castellà perd 12 punts i baixa al segon lloc (27,5%). El 29% combinen català i castellà (+7% respecte al 2009).

LLENGÜES EN QUÈ PARLA / LLENGÜES EN QUÈ L'ATENEN PERRUQUERIA / BARBERIA

LLENGÜES EN QUÈ PARLA / LLENGÜES EN QUÈ L'ATENEN BOTIGA

Llengües
en què parla

1995

1999

2004

2009

2014

Llengües
en què l'atenen

1995

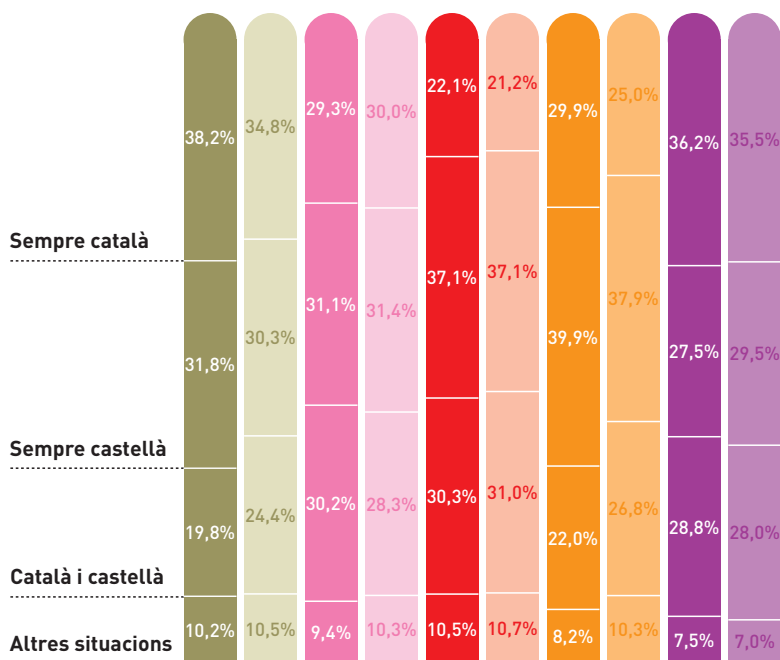
1999

2004

2009

2014

LLENGÜES EN QUÈ PARLA / LLENGÜES EN QUÈ L'ATENEN RESTAURANT

TAXI / AUTOBÚS

Tant l'atenció (-6%) com l'ús exclusiu en català (-5%) en el transport públic, que havien augmentat considerablement entre el 2004 i el 2009, tornen a perdre punts. També perd pes l'ús exclusiu del castellà tot i que continua sent la llengua majoritària. S'incrementa la combinació de català i castellà, tant en l'atenció (+8%) com en l'ús que en fan els clients (+12%).

BAR / PUB / DISCOTECA

S'atura la tendència negativa dels últims anys en l'atenció en català als bars, pubs i discoteques (+3%) i puja 6 punts l'ús dels clients quan s'hi adrecen. Baixen tant l'atenció (-12%) com l'ús exclusiu del castellà (-17%), i puja la combinació català i castellà (+11% i +13%).

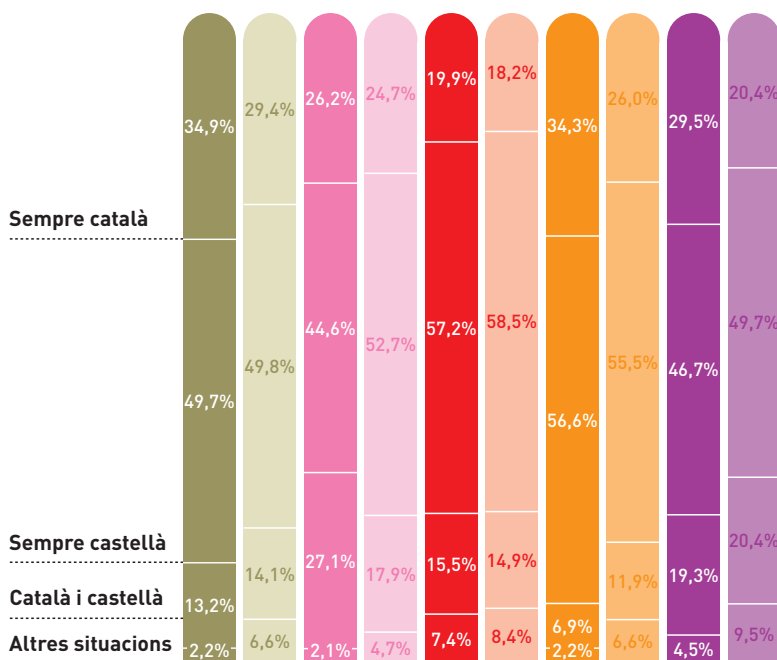
El castellà continua sent la llengua d'ús majoritària com en d'altres àmbits més desfavorables a l'ús del català com ara el transport públic o els grans magatzems, que s'analitzen a continuació.

GRANS MAGATZEMS

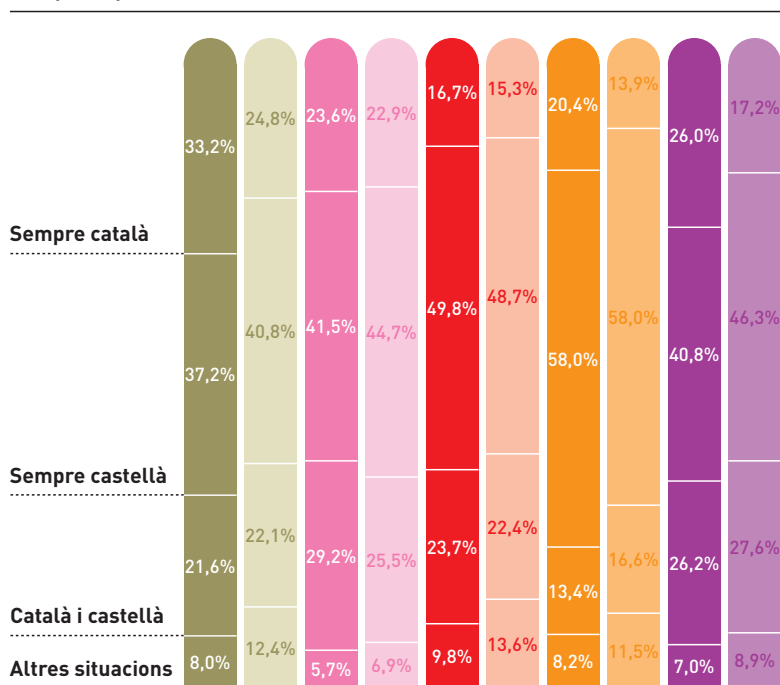
L'atenció exclusivament en català en aquest sector és la més baixa (15%), tot i que augmenta 9,5 punts respecte al 2009, mentre que l'atenció només en castellà baixa 8,5 punts (del 51,5% el 2009 al 43% el 2014). Contràriament, l'atenció català-castellà s'incrementa 9,5 punts (més o menys el que perd el castellà).

Aquest és l'àmbit més desfavorable quant a l'ús del català tot i l'augment d'un 9,5% en l'atenció al públic (del 5,5% el 2009 al 15% el 2014). En l'enquesta anterior es constata una davallada en l'atenció en català i un augment de l'ús d'aquesta llengua per part dels clients.

LLENGÜES EN QUÈ PARLA / LLENGÜES EN QUÈ L'ATENEN TAXI / AUTOBÚS

LLENGÜES EN QUÈ PARLA / LLENGÜES EN QUÈ L'ATENEN BAR / PUB / DISCOTECA

Llengües
en què parla

1995

1999

2004

2009

2014

Llengües
en què l'atenen

1995

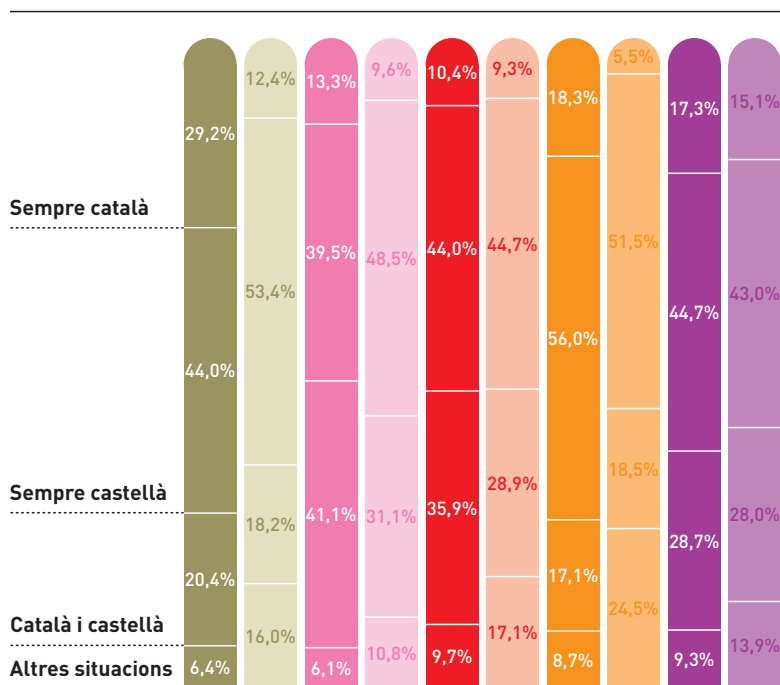
1999

2004

2009

2014

LLENGÜES EN QUÈ PARLA / LLENGÜES EN QUÈ L'ATENEN GRANS MAGATZEMS

INDICADOR LINGÜÍSTIC

A partir de l'indicador de coneixement i de l'indicador d'ús de cada llengua s'ha calculat un indicador lingüístic,⁹ que oscil·la en una escala entre 0 i 100 en què 0 significa que el coneixement i l'ús d'una llengua són nuls i 100 que el coneixement d'una llengua és perfecte i l'ús molt alt).

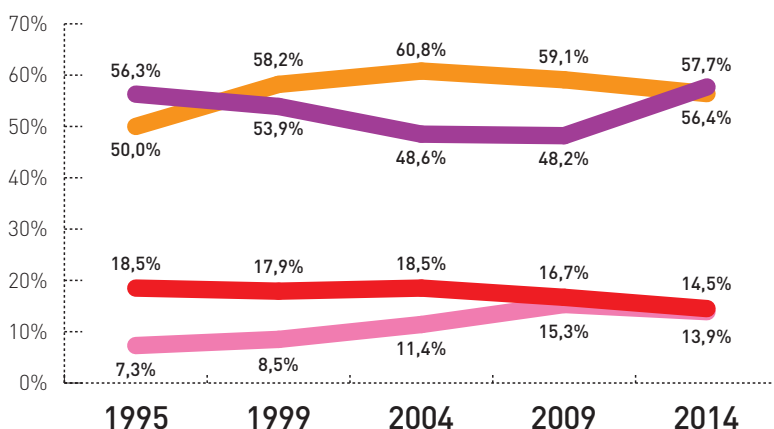
L'indicador lingüístic del català ha augmentat considerablement respecte a l'any 2009, i passa de 48,2 a 57,7. Paral·lelament, l'indicador del castellà se situa en 59,1, prop de 3 punts per sota del que trobàvem el 2009. El francès i el portuguès també presenten una tendència al descens i passen d'un 16,7 (2009) a un 14,5 en el cas del francès, i d'un 15,3 (2009) a un 13,9 en el cas del portuguès.

Aquests canvis que observem en les mitjanes dels indicadors lingüístics de les llengües més presents a Andorra mostren de nou un augment del coneixement i l'ús del català, una disminució de l'ús del castellà i un estancament del francès, i també del portuguès.

Llengües
en què parla

INDICADOR LINGÜÍSTIC DE CADA LENGUA (mitjana)

⁹. Indicador lingüístic = [(Nivell entén + Nivell llegeix + Nivell parla + Nivell escriu) / 4] * [Freqüència d'ús a casa + Freqüència d'ús amb els amics + Freqüència d'ús a la feina] / 3] * 2

ACTITUDS LINGÜÍSTIQUES

En aquesta darrera edició de l'enquesta s'ha volgut insistir a demanar per l'actitud dels parlants a l'hora de començar o de continuar una conversa, perquè és la manera més o menys conscient de relacionar els usos lingüístics amb la voluntat real dels parlants de fer servir una llengua o una altra. En canvi, s'ha descartat tornar a preguntar sobre opinions relatives a la utilitat, el caràcter pràctic o el prestigi atribuïbles a cada llengua, que en general no ofereixen informació nova o significativa.

Un 42% dels enquestats ha afirmat que inicia sempre les converses en català. D'aquest grup, els individus de nacionalitat andorrana (61%), els de llengua materna catalana (73%) i els que tenen entre 25 i 34 anys (49%) són els que més han ofert aquesta resposta. El 27% de

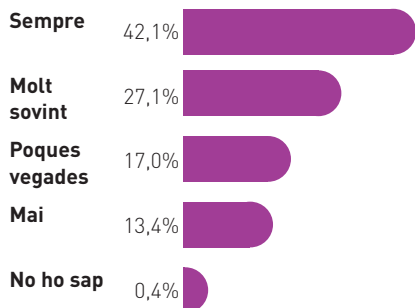
les persones enquestades diu que comença les converses en català molt sovint, el 17% poques vegades i el 13% mai, entre els quals destaquen els de llengua materna francesa o portuguesa.

Una dada significativa és el canvi de llengua quan algú s'adreça en català a una altra persona i l'interlocutor li respon en castellà. El 66% dels enquestats continuen la conversa en castellà, mentre que només un 18% afirma que segueix parlant en català.

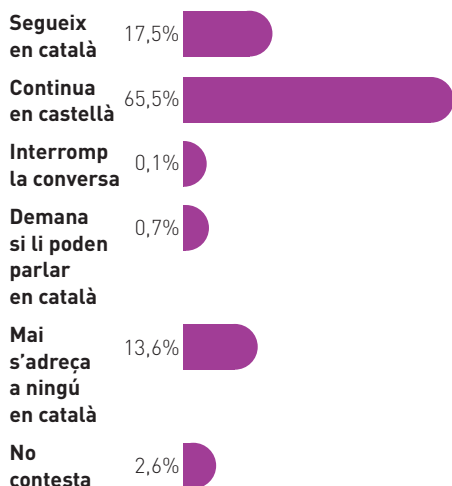
Es manté l'hàbit de continuar la conversa en català entre els més grans, mentre que els més joves són els que més canvien de llengua.

Els andorrans, els de llengua materna catalana i els que fa 5 anys o menys que viuen a Andorra són els que, en una proporció més gran, continuen parlant en català encara que l'interlocutor els parli en castellà.

AMB QUINA FREQUÈNCIA INICIA LES CONVERSES EN CATALÀ

SI S'ADREÇA A ALGÚ EN CATALÀ I AQUESTA PERSONA LI RESPON EN CASTELLÀ, VOSTÈ GENERALMENT QUÈ FA?

CONCLUSIONS I VALORACIONS

Per entendre la situació lingüística de la població d'Andorra cal tenir en compte la seva composició demogràfica, que ha estat d'origen estranger majoritàriament a conseqüència de la immigració rebuda les últimes dècades. Així, el 2009 un 37% de la població era de nacionalitat espanyola, un 30% andorrana, un 17,5% portuguesa, un 7% francesa i prop d'un 9% d'altres nacionalitats. Ara bé, en els darrers anys i a causa, entre altres elements, de la situació de crisi econòmica i la consegüent tornada als llocs d'origen de part de la població immigrant instal·lada al país, es produeix un canvi important en la composició demogràfica. Segons les dades del 2013, hi ha un 39,4% de població de nacionalitat andorrana, un 29,9% de nacionalitat espanyola, un 15,8% de nacionalitat portuguesa, un 5,5% de francesa i un 9,5% d'altres nacionalitats. Es tracta, doncs, d'una modificació en la composició de la població molt important en la qual, per primera vegada des del 1995, el percentatge de població de nacionalitat andorrana supera els de les altres nacionalitats, i disminueixen clarament els grups de nacionalitat espanyola i portuguesa, amb una presència molt important en altres èpoques.¹⁰

Aquests canvis han repercutit en l'escenari sociolingüístic del Principat modificant en part el protagonisme de cada una de les llengües, així com els resultats quan s'analitzen els coneixements i els usos lingüístics de la població. Un exemple el trobem en l'augment percentual de població enquestada que diu que la seva llengua materna és el català.

Podem afirmar que el català actualment se situa en un escenari més favorable que en anys anteriors, en què augmenta no només el percentatge de persones que el tenen com a llengua materna, sinó també el de persones que s'hi identifiquen. Ara bé, cal anar seguint aquest nou escenari i analitzar-lo sense deslligar-lo dels canvis sociodemogràfics que ha experimentat Andorra. És evident que l'escolarització en català dels fills de persones immigrants de llengua materna no catalana contribueix a aquest progressiu augment del protagonisme del català, però també hi tenen una forta influència els canvis que es produeixen en el perfil de la població. Com hem comentat, en els últims anys aquest perfil ha

patit canvis producte de factors múltiples com ara el retorn d'immigrants d'origen portuguès o d'altres orígens, que en la majoria dels casos no tenien el català com a llengua materna; el canvi del perfil sociolaboral i la llengua materna de la població nouvinguda, i l'alentiment de la rotació laboral que ha estat característica en els darrers anys entre el col·lectiu de persones amb llocs de treball menys qualificats i amb menys temps de residència al país (i per tant, amb menys coneixement del català). Aquests canvis demogràfics, però, semblen més conjunturals que estructurals, de manera que si es vol consolidar l'augment de l'ús de la nostra llengua en un futur context de creixement econòmic potser caldrà reforçar el paper actiu dels organismes públics oficials.

De forma paral·lela, podem afirmar que si bé Andorra és una societat multilingüe a conseqüència de la tradicional composició demogràfica de la població, l'ús de les llengües té una marcada distribució en funció d'elements com l'estructura ocupacional, molt influenciada per la jerarquització sociolaboral dels treballadors en funció del seu origen; l'oficialitat del català i l'ús més alt en determinats contextos i situacions, i la important presència del castellà, que en alguns contextos es converteix en la llengua franca. No hem d'oblidar, però, que aquesta distribució dels usos lingüístics no és un element estàtic, sinó que experimenta fluctuacions i canvis en funció de les característiques de la població i el context socioeconòmic i sociocultural en què ens trobem.

També hem destacat un augment de l'ús del català en els diferents àmbits analitzats. Així, per exemple, observem que el català actualment té una presència més important respecte a les dades del 2009 en l'àmbit familiar i en les comunicacions entre membres de la família. Pensem que aquesta situació podria respondre en part a l'augment de la població de llengua materna catalana (una part important de la qual prové de Catalunya),¹¹ i a la disminució del percentatge respecte al total de la població dels grups d'individus d'altres nacionalitats, com els residents portuguesos.

Els usos lingüístics en l'entorn laboral mostren també un canvi significatiu respecte als resultats obtinguts en aquest mateix apartat en l'estudi del 2009. Així, l'ús exclusiu del català ("només en català") en les relacions laborals internes (amb companys de feina, superiors o subordinats) experimenta un augment, i passa d'un 29% el 2009 al 31% actual, mentre que es

¹⁰. En la introducció d'aquest estudi es fa referència a aquest canvi sociodemogràfic.

¹¹. Com hem comentat en la introducció de l'estudi, la presència de població d'origen català i de llengua materna catalana és especialment notable entre els individus que fa 5 anys o menys que resideixen al Principat.

redueix el percentatge d'ús exclusiu del castellà (d'un 24% a un 21%) i augmenta l'ús del català i el castellà combinats (d'un 25% al 28% actual). Aquest canvi el podem relacionar amb la situació del mercat laboral andorrà, així com amb el canvi de perfil de part dels treballadors a conseqüència de l'estancament o el retrocés d'alguns sectors d'activitat econòmica. Com hem comentat en la introducció, i sempre tenint en compte que parlem de la població enquestada, en el percentatge de població que fa 5 anys o menys que resideix a Andorra s'observa un descens de la població d'origen portuguès, tradicionalment ocupada en sectors com ara el de la construcció i annexos, que són els que més s'han vist afectats per la crisi econòmica, alhora que s'observa un augment de la població de nacionalitat espanyola i llengua materna catalana (que prové de Catalunya). També hem comentat que són precisament les feines en què el català és necessari o que tradicionalment han estat ocupades per població autòctona o de llengua materna catalana (professionals liberals, tècnics i similars), les que comparativament han crescut en els últims anys. Aquests dos fenòmens que es produeixen de manera simultània podrien explicar en part l'augment de l'ús del català en les relacions laborals internes.

Ara bé, malgrat que l'ús del català ha augmentat considerablement en els entorns analitzats de manera que adquireix el predomini en alguns terrenys i es reafirma en d'altres, en determinats contextos el castellà continua sent la llengua franca.

Consegüentment, comparant els resultats obtinguts en aquest estudi amb els que es van obtenir en onades anteriors, podem veure un augment destacable de l'indicador d'ús del català, que passa d'un 2,9 el 2009 a l'actual 3,3; un descens en la mitjana d'ús del castellà (d'un 3,2 el 2004 i el 2009 al 3 actual); també un descens en l'indicador d'ús del francès (d'un 1,4 des del 1995 fins al 2009 a l'1,3 actual); i finalment, pel que fa a l'indicador d'ús del portuguès, s'observa un estancament en el mateix valor que el 2009 (1,5).

De l'indicador de coneixement i de l'indicador d'ús obtenim els indicadors lingüístics de les llengües més presents a Andorra, que reflecteixen tot el que hem anat analitzant anteriorment, i mostren de nou un augment del coneixement i l'ús del català, una disminució de l'ús del castellà i un estancament en el cas del francès i del portuguès.

Finalment, les respostes relatives a actituds lingüístiques de les persones enquestades continuen indicant que hi ha un hàbit de canviar de llengua en funció de l'entorn i de la conversa, tot i que un 42% diu que inicia sempre les converses en català. Aquest hàbit té multitud d'interpretacions i explicacions sociolingüístiques que, de fet, són la base a partir de la qual podem descriure el paisatge sociolingüístic andorrà. Entre aquests elements podem destacar el fet que la població d'Andorra ha estat tradicionalment plurilingüe i amb un coneixement molt bo de la llengua castellana¹² (present en els tres sistemes educatius) per la influència de les relacions socioeconòmiques amb Espanya, així com la important presència de residents provinents de l'Estat veí del sud; per altra banda, i a conseqüència de la jerarquització del mercat laboral andorrà, el castellà ha estat la llengua franca o d'ús més habitual en determinats contextos com ara el comerç, la indústria, la construcció...; la composició demogràfica del Principat, amb una important presència de residents no nacionals i de llengües maternes diferents del català, part dels quals han adoptat com a llengua d'ús habitual el castellà per la seva destacable presència al carrer, també explicaria aquesta adaptació a la llengua de l'interlocutor en determinats contextos.

12. El coneixement del castellà analitzat en aquesta mateixa enquesta se situa entre el 8,7 i el 9,5 en funció de les competències a les quals hem fet referència (entendre, escriure, llegir i parlar).

ANNEXOS

FITXA TÈCNICA METODOLÒGICA

1995

1999

2004

2009

Àmbit territorial	Totes les parròquies d'Andorra.	Totes les parròquies d'Andorra.	Totes les parròquies d'Andorra.	Totes les parròquies d'Andorra.
Univers	Residents a Andorra majors de 14 anys.	Residents a Andorra majors de 14 anys.	Residents a Andorra majors de 14 anys.	Residents a Andorra majors de 14 anys.
Grandària de la mostra	1.016 enquestes.	671 enquestes.	677 enquestes.	821 enquestes.
Mètode de mostreig	Primer, selecció del domicili de la persona entrevistada pel mètode de rutes aleatòries, i segon, selecció de la persona entrevistada pel mètode de quotes. La mostra es va estratificar per sexe, nacionalitat i parròquia de residència.	Primer, selecció del domicili de la persona entrevistada pel mètode de rutes aleatòries, i segon, selecció de la persona entrevistada pel mètode de quotes. La mostra es va estratificar per sexe, edat, situació laboral, nacionalitat i parròquia de residència.	Primer, selecció del domicili de la persona entrevistada pel mètode de rutes aleatòries, i segon, selecció de la persona entrevistada pel mètode de quotes. La mostra es va estratificar per sexe, edat, nacionalitat i parròquia de residència.	La mostra s'ha escollit aleatòriament entre els telèfons fixos o mòbils que figuren a la guia de telèfons d'Andorra Telecom. La persona enquestada s'ha seleccionat per quotes de sexe, i per tal d'obtenir una mostra representativa de la població s'ha ponderat per nacionalitat i edat.
Marge d'error absolut	± 3,1% Error calculat per a una probabilitat que no sigui superat del 95% i per al cas de màxima indeterminació (P=Q=50%).	± 3,8% Error calculat per a una probabilitat que no sigui superat del 95% i per al cas de màxima indeterminació (P=Q=50%).	± 3,7% Error calculat per a una probabilitat que no sigui superat del 95% i per al cas de màxima indeterminació (P=Q=50%).	+/- 3,47% Error calculat per a una probabilitat que no sigui superat el 95% i per al cas de màxima indeterminació (P=Q=50%).
Tipus d'entrevista	Enquesta personal, amb un qüestionari prèviament estructurat d'una durada aproximada de 25/30 minuts.	Enquesta personal, amb un qüestionari prèviament estructurat d'una durada aproximada de 20/25 minuts.	Enquesta personal, amb un qüestionari prèviament estructurat d'una durada aproximada de 20/25 minuts.	Enquesta telefònica, amb un qüestionari prèviament estructurat d'una durada aproximada de 20/25 minuts.
Treball de camp	Realitzat de l'11 de setembre al 10 d'octubre de 1995, amb un equip de 19 enquestadors.	Realitzat del 15 de setembre al 7 d'octubre de 1999, amb un equip de 13 enquestadors.	Realitzat del 13 de setembre al 4 d'octubre del 2004, amb un equip de 16 enquestadors.	Dut a terme entre l'11 de maig i el 29 de maig del 2009, amb un equip de 10 enquestadors.

2014

Totes les parròquies
d'Andorra.

Residents a Andorra
majors de 14 anys.

727 enquestes.

La mostra s'ha esco-
llit aleatòriament
entre els telèfons
fixos o mòbils que fi-
guren a la guia de te-
lèfons d'Andorra
Telecom. La persona
enquestada s'ha se-
leccionat per quotes
de sexe, i per tal
d'obtenir una mostra
representativa de la
població s'ha ponde-
rat per nacionalitat i
edat.

+/- 3,69%

Error calculat per a
una probabilitat que
no sigui superat el
95,5% i per al cas de
màxima indetermi-
nació (P=Q=50%).

Enquesta telefònica,
amb un qüestionari
prèviament estructu-
rat d'una durada
aproximada de 20/25
minuts.

Dut a terme entre el
12 de maig i el 14 de
juny del 2014, amb
un equip de 12 en-
questadors.

PERCENTATGE D'ASSALARIATS PER SECTOR D'ACTIVITAT

TOTAL ASSALARIATS	42.210	40.968	39.702	38.552	37.301	35.777	35.039
Agricultura, ramaderia, caça i silvicultura	0,30%	0,40%	0,40%	0,40%	0,40%	0,50%	0,50%
Indústries extractives	0,00%	0,00%	0,00%	0,00%	0,00%	0,00%	0,00%
Indústries manufactureres	4,20%	4,30%	4,30%	4,30%	4,20%	4,10%	4,00%
Producció i distribució d'energia elèctrica, gas i aigua	0,30%	0,40%	0,40%	0,40%	0,40%	0,50%	0,50%
Construcció	15,50%	14,50%	13,20%	11,70%	10,30%	9,00%	8,00%
Comerç i reparació de vehicles de motor	25,90%	25,60%	25,30%	25,20%	25,10%	25,10%	24,80%
Hoteleria	12,80%	12,60%	12,40%	12,60%	12,80%	13,00%	13,00%
Transport i comunicacions	2,90%	3,00%	3,00%	3,00%	3,00%	3,00%	3,00%
Sistema financer	3,80%	4,10%	4,20%	4,30%	4,50%	4,80%	5,00%
Activitats immobiliàries i serveis empresarials	9,90%	10,00%	10,20%	10,60%	10,80%	10,80%	11,20%
Administració pública i seguretat social	9,80%	10,40%	10,90%	11,30%	11,60%	12,10%	12,50%
Educació	1,30%	1,40%	1,50%	1,50%	1,50%	1,50%	1,60%
Activitats sanitàries i veterinàries, serveis socials	3,40%	3,70%	4,00%	4,30%	4,50%	4,70%	4,80%
Altres activitats socials i serveis personals	5,80%	5,80%	6,00%	6,20%	6,40%	6,60%	7,10%
Llars que ocupen personal domèstic	3,20%	3,40%	3,50%	3,50%	3,60%	3,70%	3,60%
Organismes extraterritorials	0,10%	0,10%	0,10%	0,10%	0,10%	0,10%	0,10%
Treball domèstic a la comunitat	0,50%	0,50%	0,50%	0,60%	0,60%	0,60%	0,60%
	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013

Font: Departament d'Estadística

Govern d'Andorra

